

Nr 570

Av fru Nilsson m. fl., om skolor för psykiskt störda barn.

(Lika lydande med motion nr 498 i Första kammaren)

Den barn- och ungdomspsykiatriska vården i landet får anses vara av ytterligt stor betydelse med tanke på den höga frekvensen av psykiska störningar hos barn och ungdomar, vilket framkommit vid flera undersökningar under senare år. Dessa har genomsnittligt visat behov av dylik vård för 10—15 % av barn och ungdomar under uppväxtåren och t. o. m. för var fjärde stockholmspojke. I nästan alla län i landet finns nu barn- och ungdomspsykiatriska kliniker, där akuta utredningar och kortare intensiv vård kan ske. Det stora flertalet av barnen kan därefter återvända till sina hem. För en viss del av dem erbjuder däremot deras hemmiljö inte tillfredsställande förhållanden för att bereda dem en sådan uppväxt som vi i dag vet fordras för att de skall utvecklas till mogna, välanpassade människor, som kan finna framtida tillfredsställelse i sin tillvaro.

Alltmer framkommer det att vissa miljöer skapar situationer för barn, vilka inte kan betraktas som acceptabla. Genom att hemmen under stora delar av dagen står tomma, och genom det jäkt och den stress som alltmera råder finner vi under även ordinära sociala förhållanden, att allt flera av de unga inte får en lämplig miljö under sin uppväxt.

Under sådana förhållanden måste samhället tillhandahålla vårdformer för dem som inte orkar med denna livsföring. Detta är troligen en omöjlighet, då behovet ur ekonomisk synpunkt får betraktas som orimligt stort. Å andra sidan finns ute i landet institutioner, som kan ge de barn och ungdomar som fått anpassningsproblem en positiv miljö och terapi, så att de kan återföras till en välanpassad tillvaro med återvunnen psykisk hälsa. Tyvärr är dessa institutioner helt otillräckliga inför alltmer ökande behov. Dessa hem för nervösa barn finns nämligen endast i ett mindre antal. Landstingens barnhem å andra sidan ger genomgående inte möjlighet till en motsvarande kvalificerad insats då det på dem ofta är svårt att skapa den stabila grupp av intagna som vistas där under längre tid.

I Västmanland finns sedan 1960 en internatskola för stockholmspojkar, Kedjeboskolan. Till denna skola kommer pojkar som har svårigheter att anpassa sig till skolan, till kamratlivet och till storstadsmiljön. Symtomen har varit de i barnpsykiatriskt sammanhang välkända: skolskolk, snatterier, konflikter i hemmet, missbruk av tobak, sprit och narkotika samt olika former av nervösa störningar och anpassningsproblem. Man kan i den miljö

